

התלויות בתוך האויר, והפנ
באותן אחרות והוציאו את ציור
המשפן ז' ע'. עד כאן עומד וחשף
על פני תהום, כלם בצדו, ח' באה
ס' והתחברה עמו, אז יהי אור
ויהי אור.

התנגלו האותיות כמקדם אב"ג
ית"ץ, התעברו והולידו והוציאו
ציור תוך סודות המשפן (בכללות)
התנגלו אחד בסוד א' ל' ב' ס',
שהרי האות א' התעברה והולידה
בסוד של פח ותקף את האות ל'.
התגבר בתקפו והתעלה בכבודו,
והוליד את האות ב'. אז התעברו
והולידו האותיות והתחברו
אחרות אלו, א' התחברה
בחקיקתה באות ב'. אז ט"ר
בחבור ט"ת, להיות האותיות
עולות למקומן, תוך צרוף של
סוד המשפן. את הפיור ואת פנו.

יהי רקיע בתוך המים, דהא מיין סליקו ונחתו
ברזא דאתון א"ל. א' אפיק ו'. ו' אפיק
ק'. את ל' סליק אתגליפו אתון בגלופייהו,
בחבורא חדא, (תהלים כט) קול יי' על המים א"ל
וכו', אלין אתון א"ל, דהא אלין אעדו
ואולידו ואפיקו אתון, גו ציורין דמשפנא.
אמ"ש אעדו ואולידו ואתגליפו בגלופי רזין
דאתון, לאפקא ציורין דמשפנא, א' אפיק ג',
ש' (דק"ס ע"ב) אפיק ו', לחברא גו את ג' ברזא
גן. תדשא הארץ דשא עשב וגו'. אתגלגלו
אתון כמלקדמין אמ"ש, ברזא ב"ם באלין
פנישו מיא לאתר חד, דכתוב יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד. (ער כאן מצאתי
בהעתק).

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים
בדרך. עד שהיו הולכים, אמר רבי
יוסי, נפתח בעדוניהם (במלאכים
ובמנים) ונאמר דברי תורה. פתח
רבי יוסי בדברי קריאת שמע

ואיירא, ובטישו באינון אתרנין ואפיקו ציורא
דמשפנא ז' ע'. עד הכא קיימא וחשף על פני
תהום ח' פלהו בסטרוי אתא ס' ואתחבר
בהדיה, כדין יהי אור ויהי אור.

אתגלגלו אתון כמלקדמין, אב"ג ית"ץ,
אעדו ואולידו ואפיקו ציורא גו
רזין דמשפנא, (ס"א בכלל) אתגלגלו חדא ברזא
א' ל' ב' ס', דהא את א' אעדי, ואוליד ברזא
דחילא ותוקפא, את ל'. אתגבר בתוקפיה,
ואסתלק ביקריה, ואוליד את ב', כדין אעדיאו
ואולידו אתון ואתחברו אתרנין אלין א'
אתחבר בגלופיה באת ב', כדין ט"ר בחבורא
ט"ת למהוי אתון סלקין באתרייהו, גו
צרופא דרזא דמשפנא. (שמות לה) את הפיור ואת
פנו.

יהי רקיע בתוך המים, דהא מיין סליקו ונחתו
ברזא דאתון א"ל. א' אפיק ו'. ו' אפיק
ק'. את ל' סליק אתגליפו אתון בגלופייהו,
בחבורא חדא, (תהלים כט) קול יי' על המים א"ל
וכו', אלין אתון א"ל, דהא אלין אעדו
ואולידו ואפיקו אתון, גו ציורין דמשפנא.
אמ"ש אעדו ואולידו ואתגליפו בגלופי רזין
דאתון, לאפקא ציורין דמשפנא, א' אפיק ג',
ש' (דק"ס ע"ב) אפיק ו', לחברא גו את ג' ברזא
גן. תדשא הארץ דשא עשב וגו'. אתגלגלו
אתון כמלקדמין אמ"ש, ברזא ב"ם באלין
פנישו מיא לאתר חד, דכתוב יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד. (ער כאן מצאתי
בהעתק).

רבי חייא ורבי יוסי היו אולי בארחה, עד
דהוו אולי אמר רבי יוסי, נפתח
בעידוניהם (נ"א בעירון ובעידניהם) ונימא מלי דאורייתא.
פתח רבי יוסי במלי דקריאת שמע ואמר,

כְּתִיב (דברים ו) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.**
וְכְתִיב (דברים כז) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ**
לְעַם. וְכְתִיב (דברים ט) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר**
הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן. כָּל הַנְּי שְׁמַע שְׁמַע דְּקָאָמַר
מִשָּׁה אַמַּאי. דְּהָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻדָּא יֵאוּת.
(דְּהָא לְדַרְשָׁא קָאָתִי) הַנְּי אַחְרַנִּין אַמַּאי.

אַרְא פְּלֵהוּ לְדַרְשָׁא קָאָתוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
דִּיחֻדָּא וְדָאֵי הָאֵי לְדַרְשָׁא קָא אַתְיָא,
וְהָא רְמִיז וְאַתְחִזִּי יחֻדָּא דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה.
שְׁמַע, ע' מֵאַתְוּוֹן רְבִרְבֵּן אִיהִי, אַמַּאי. אֶלָּא
רְמִז קָא רְמִיז בְּכֻלָּא חֻדָּא, לְאַכְלָלָא עֵילָא
וְתַתָּא בְּחֻדָּא בִּיחֻדָּא חֻדָּא, שְׁמַע: שְׁם ע'.
הָכָא אַתְפְּלִיל הָאֵי שְׁם בְּאִינוּן שְׁבַעִין שְׁמֵהֶן
עֲלֵאִין, לְאַכְלָלָא לֹוֹן, דְּהָא שְׁם אַתְבְּרָכָא
מְנִייהוּ, וְאַתְפְּלִיל בְּהוּ. וְאַצְטְרִיךְ לְאַכְלָלָא לֹוֹן
בְּחֻדָּא בִּיחֻדָּא חֻד, וְלִשְׁוֹאָה רְעוּתִיהָ בְּהוּ.

דְּהָא וְדָאֵי שְׁבַעִין שְׁמֵהֶן אִינוּן בְּרִזָּא דְרִתִּיכָא
עֲלָאָה, וּמֵהָאֵי רְתִיכָא עֲלָאָה, אַתְבְּרָכָא
הָאֵי שְׁם, וְאַתְפְּלִיל בְּגוּוֹיִיהוּ, וְלִבְתֵּר יִשְׂרָאֵל
בְּכֻלָּל. אֲבָל הָא תְּנִינָן, דָּא יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְמַהוּי
יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּא חֻדָּא, הֵהוּא אַתֵּר דְּבִקוּתָא
דְּכֻלָּא. וְעַל דָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַשְׁתָּא אַתְדְּבַקַת
אַתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, וְהוּי כֻלָּא בְּכֻלָּא חֻדָּא, וְדָא
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻדָּא. (יִשְׂרָאֵל) לְבְתֵר קָא מִיחֻד
תְּלַת סְטְרִין, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד, לְמַהוּי כֻלָּא
חֻד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דְּכֻלָּהוּ שְׁאָר, לָאו אִינוּן פְּהָאֵי
גְּוֹנָא, אֲבָל פְּלֵהוּ אַחְרַנִּין לְדַרְשָׁא
קָאָתוּ, וְכֻלָּהוּ בְּאַתֵּר אַחְרָא אַתְדְּבַקוּ, שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֵבֵר הַיּוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם. וְכֻלָּהוּ בְּדַרְגָּא תַתָּאָה
אַתְדְּבַקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם, שְׁמַע

וְאָמַר, כְּתוּב (דברים ו) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל**
ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וְכְתוּב (שם כז)
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ
לְעַם. וְכְתוּב (שם ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אַתָּה עֵבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן. כָּל
הַשְּׁמַע שְׁמַע הִלְלוּ שְׁאָמַר מִשָּׁה
לְשֵׁם מָה, שְׁהִרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל
הַיַּחֲוּד הוּא נְאֻמָּה, (שְׁהִרִי לְדַרְשָׁה הוּא בָּא)
וְהָאָחֲרִים הִלְלוּ לְמָה?

אַרְא פְּלֵם בְּאִים לְדַרְשָׁה. שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוּד וְדָאֵי שְׁנָה בָּא
לְדַרְשָׁה, וְכָאֵן רְמוּז וְנִרְאָה הַיַּחֲוּד
שֶׁל הַחֻכְמָה הַעֲלִיּוֹנָה. שְׁמַע - ע'
הִיא מֵהָאוֹתִיּוֹת הַגְּדוּלוֹת, לְמָה?
אֶלָּא רְמִז הוּא רְמוּז בְּכֻלָּל אֶחָד,
לְכֻלָּל מַעֲלָה וּמַטָּה כְּאֶחָד בִּיחֻד
אֶחָד. שְׁמַע - שְׁם ע'. כָּאֵן נְכֻלָּל
הַשְּׁם הַזֶּה בְּאוֹתָם שְׁבַעִים שְׁמוֹת
עֲלִיּוֹנִים לְהַכְלִילָם, שְׁהִרִי הַשְּׁם
מִתְבְּרָךְ מֵהֶם וְנִכְלָל בְּהֶם, וְצְרִיף
לְהַכְלִילָם כְּאֶחָד בִּיחֻד אֶחָד,
וְלִשְׁמֵי רְצוֹנוֹ בְּהֶם.

שְׁהִרִי וְדָאֵי שְׁבַעִים שְׁמוֹת הֵם
בְּסוּד הַמְרַכְבֵּה הַעֲלִיּוֹנָה,
וּמֵהַמְרַכְבֵּה הַעֲלִיּוֹנָה הוּוּ מִתְבְּרָךְ
הַשְּׁם הַזֶּה וְנִכְלָל בְּתוֹכָם, וְאַחַר
כֶּף יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל. אֲבָל הִרִי שְׁנִינּוּ,
זֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְהִיּוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּכֻלָּל אֶחָד, אוֹתוֹ מְקוּם שֶׁל
דְּבִקוּת הַכֹּל. וְעַל זֶה שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל. עֲכָשׁוּ נִדְבָקָה הָאִשָּׁה
בְּבַעֲלָהּ, וְנִהְיָה הַכֹּל בְּכֻלָּל אֶחָד,
וְזֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוּד.
(יִשְׂרָאֵל) אַחַר כֶּף מִיחֻד שְׁלִשָּׁה
צְדָדִים, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, לְהִיּוֹת
הַכֹּל אֶחָד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל כָּל הַשְּׁאָר אִינָם
כְּמוֹ זֶה, אֲבָל כָּל הָאָחֲרִים בָּאוּ
לְדַרְשָׁה, וְכֻלָּם בְּמְקוּם אַחַר נִדְבָקוּ.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֵבֵר הַיּוֹם.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ
לְעַם. וְכֻלָּם בְּדַרְגָּה תַתְּחוּנָה
נִדְבָקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ

ישראל יאות. היום הזה נהיית לעם מהו. היית מיבעי ליה, מאי נהיית. אלא בכל אתר עם, פד אתברו לפייהו לפלחנא, כמה דאת אמר (דניאל ח) נהייתי ונחלתי. ודא הוא דכתיב, (דברי הימים א כח) שמעוני אחי ועמי. אי אחי, למה עמי, ואי עמי, למה אחי. אלא אמר דוד, אי ברעותא אתון אחי, ואי לאו אתון עמי, לתברא לפייכו לפולחני. פך היום הזה נהיית לעם, תברת לבך לפלחנא דקודשא בריך הוא. שמע ישראל אתה עובר היום את הירדן, פלא בדרגא תפאה, איהו, ושמע ישראל דיחודא הוא דרגא עלאה. מה בין האי להאי. אלא ההוא שמע ישראל דיחודא, לא הוי בכלהו כהאי גוונא, דהא איהו הוי רזא דעילא ותתא. (בדקא יאות) (נ"א ובכל אתר רזא לקבל וכו') ואיהו רזא לקבלא עליהו עול מלכות שמים, בכל סטרא, בגין דיצטרף ליה לבר נש, למהוי זמין (במהווא ששא) בההיא שעתא, ליחדא ששא דקודשא בריך הוא, ולקבלא עליה עול מלכות שמים.

ובשעתא דאתי בר נש לקבלא עליה עול מלכות שמים, פדין שכינתא אתיא ושריא על רישיה, וקאים עליה פסהיד, לסהדא סהדותא קמי מלפא קדישא, דהאי איהו דקא מיחד שמייה תרי זמני ביומא, ושמייה אתיחד עילא ותתא כדקא יאות. ועל דא ע' משמע ישראל מאתון רברבון, וד' נמי מאתון רברבון, למהוי עד קמי מלפא קדישא. והא אוקמוה, יהו"ה אלהינו יהו"ה, ודא הוא רזא דיחודא בתלת סטרין, כמה דאוקמיה בוצינא קדישא, ואתער ביה בכמה דוכתי, ולית לן רשו לאתערא ביה יתיר.

לעם - שמע ישראל נאה הוא, אבל היום הזה נהיית לעם מהו? היה צריך להיות היית! מה זה נהיית? אלא בכל מקום עם, כשנשברו לבותיהם לעבודה, כמו שנאמר (דניאל ח) נהייתי ונחליתי. וזהו שכתוב שמעוני אחי ועמי. אם אחי, למה עמי? ואם עמי, למה אחי? אלא, אמר דוד, אם פרצון - אתם אחי. ואם לא - אתם עמי, לשבר לבכם לעבודתי. פך היום הזה נהיית לעם - שברת לבך לעבודת הקדוש ברוך הוא.

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן, הפל הוא בדרגה תחתונה, ושמע ישראל של היחוד הוא בדרגה עליונה. מה בין זה לזה? אלא אותו שמע ישראל של היחוד לא היה בכלם כמו זה, שחרי הוא היה סוד של מעלה ומטה (פראוי), (ובכל מקום הסוד לקבל) והוא סוד לקבל עליהם על מלכות שמים בכל צד, כדי שיצטרף לאדם להיות מזמן (באותו שם) באותה שעה ליחד את שם הקדוש ברוך הוא ולקבל עליו על מלכות שמים.

ובשעה שבא אדם לקבל עליו על מלכות שמים, אז השכינה באה ושוה על ראשו, ועומדת עליו כעד להעיד עדות לפני המלך הקדוש, שזהו מי שמיחד שמו פעמים ביום, ושמו מתיחד מעלה ומטה פראוי. ולכן ע' משמע ישראל היא מהאותיות הגדולות, וגם ד' מהאותיות הגדולות, להיות עד לפני המלך הקדוש. והרי פרשה, יהו"ה אלהינו יהו"ה, וזהו סוד היחוד בשלשה צדדים, כמו שבארו המנורה הקדושה והתעורר בו בכמה מקומות, ואין לנו רשות להעיר בו יותר.

וַדַּאִי הָאִי בַר נָשׁ, דְּקָא מִיַּחַד שְׁמָא (דף קט"א ע"א)
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא וְתַתָּא כְּדָקָא
 יָאוּת, שְׁכִינְתָּא אַתְיָא וְשָׂרְיָא עַל רִישֵׁיהּ,
 וּמְבָרַךְ לִיהּ בְּשִׁבְעֵי בְּרַפְאֵן, וְקָרִי עָלֶיהּ, (ישעיה מט)
 וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.
 רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח אֲבַתְרִיהּ וְאָמַר, (דברים ד)
 אַתָּה הָרְאָתָּ לְדַעַת פִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים וְגוֹ',
 הָאִי קָרָא אֵית לְאֶסְתְּפֻלָּא בֵּיהּ, אַתָּה הָרְאָתָּ,
 מָאִי הָרְאָתָּ. אֲלָא כַּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים,
 לֹא הוּוּ יַדְעֵי בְּרָזָא דְמַהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא כְּלוּם, בְּגִין דְּכֻלְהוּ הוּוּ פְּלַחֵי פּוּלְחָנָא
 נוֹכְרָאָה בְּגִלוּתָא, וְאַנְשׁוּ כָּל עֲקָרָא
 דְמַהִימְנוּתָא דְהָהּ בְּהוּ בְּקַדְמִיתָא, דִּירִיתוּ כָּל
 אֵינּוּן תְּרִיסַר שְׁבַטִין מְאַבּוּהוּן יַעֲקֹב.

וְכַד אַתָּא מִשָּׁה, אוֹלִיף לֹון דְאֵית אֱלוֹהֵי עֲלָאָה
 בְּעֲלָמָא, כְּמָה דְאֻקְמוּהָ. לְבַתָּר חָמוּ כָּל
 אֵינּוּן נְסִין וְגִבּוּרִין דְעַל יַמָּא, וְכָל נְסִין וְגִבּוּרִין
 דְעַבְדֵי לְהוּ בְּמִצְרַיִם. לְבַתָּר חָמוּ כְּמָה גִבּוּרִין,
 בְּמִנָּא וּבְמִיָּא וְאַתְיָהִיבַת לֹון אוֹרִייתָא, וְאוֹלִיפּוּ
 אַרְחֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַד דְמָטִי לְעַדְנָא
 דָּא.

אָמַר לֹון מִשָּׁה, עַד הַשְּׁתָּא אֲצַטְרִיכְנָא לְמִילָף
 לְכוּ, כְּמָה דִּילְפִין לְרַבֵּיא. (מכאן ולהלאה) וְדָא
 הוּא אַתָּה הָרְאָתָּ לְדַעַת, וְאוֹלִיפַת עַד הַכָּא,
 לְדַעַת לְמַנְדַּע וְלְאֶסְתְּפֻלָּא וְלִמְיַעַל בְּרָזָא
 דְמַהִימְנוּתָא. וּמָאִי אִיְהִי. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים.
 אִי תִימָא מְלָה זְעִירָא הִיא לְמַנְדַּע, הָא כְּתִיב
 וַיַּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָּ אֶל לְבַבְךָ כִּי יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים בְּשִׁמִּים מִמְעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
 אֵין עוֹד. הַכָּא תֵּלִיא כָּל רָזָא דְמַהִימְנוּתָא,
 לְמַנְדַּע מְגוּ דָּא, רָזָא דְכָל רָזִין, לְמַנְדַּע סְתִימוּ
 (נ"א רזא דכל וכו') דְכָל סְתִימִין, יְהוֹ"ה אֱלֹהִים
 שֵׁם מְלָא, וְכֻלָּא חַד. אַתָּה הָרְאָתָּ לְדַעַת,

וַדַּאִי הָאִישׁ הַזֶּה שְׁמִיחַד אֶת שֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעֵלָה וּמְטָה
 כְּרַאוּי, שְׁשִׁכְיָנָה בָּאָה וְשׁוּרָה עַל
 רִאשׁוֹ וּמְבָרַכְתָּ אוֹתוֹ בְּשִׁבְעֵי
 בְּרֻכּוֹת, וְקוֹרְאָתָּ עָלָיו, (ישעיה מט)
 וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח אַחֲרֵיו וְאָמַר,
 (דברים ד) אַתָּה הָרְאָתָּ לְדַעַת פִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים וְגוֹ'. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ
 לְהִתְבּוֹנֵן, אַתָּה הָרְאָתָּ - מָה
 הָרְאָתָּ? אֲלָא כְּשִׁינְאוּ יִשְׂרָאֵל
 מִמְצָרִים, לֹא הָיוּ מְפִירִים אֶת סוּד
 הָאֱמוּנָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כְּלוּם, מִשּׁוּם שֶׁכָּלֵם הָיוּ עוֹבְדִים
 עֲבוּדָה זָרָה בְּגִלוּת, וְשִׁכְחוּ אֶת כָּל
 עֲקָר הָאֱמוּנָה שֶׁהָיָה בֵּיהֶם
 כְּרַאוּשׁוֹנָה, שִׁירְשׁוּ כָּל אוֹתָם שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר שְׁבַטִים מְאַבְיָהֶם יַעֲקֹב.

וּכְשָׁבָא מִשָּׁה וְלִמַּד אוֹתָם שִׁישׁ
 אֱלוֹהֵי עֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם, כְּמוֹ
 שִׁבְאַרוּיָהּ, וְאַחַר כֵּן רָאוּ כָּל אוֹתָם
 נְסִים וְגִבּוּרוֹת עַל הַיָּם וְכָל הַנְּסִים
 וְהַגִּבּוּרוֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם בְּמִצְרַיִם,
 וְאַחַר כֵּן רָאוּ כְּמָה גִבּוּרוֹת בְּמִן
 וּבְכַמִּים, וְנִתְּנָה לָהֶם תּוֹרָה, וְלִמְדוּ
 אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד
 שֶׁהִגִּיעוּ לְזִמְן הַזֶּה.

אָמַר לָהֶם מִשָּׁה: עַד כָּאן
 הֲצַטְרַכְתִּי לְלַמְדְכֶם כְּמוֹ
 שְׁמִלְמָדִים תִּינּוּק. (מכאן ולהלאה)
 וְזֶהוּ אַתָּה הָרְאָתָּ לְדַעַת, וְלִמְדַת
 עַד כָּאן לְדַעַת וְלִהִתְבּוֹנֵן וְלִהַכְּנִס
 לְסוּד הָאֱמוּנָה, וּמָהִי? כִּי ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים.

אִם תֹּאמַר, דְּכַר קֶטֶן הוּא לְדַעַת
 - הֲרִי כְּתוּב, וַיַּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָּ
 אֶל לְבַבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים
 בְּשִׁמִּים מִמְעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
 אֵין עוֹד. כָּאן תֵּלִוי כָּל סוּד
 הָאֱמוּנָה לְדַעַת מִתּוֹךְ זֶה סוּד כָּל
 הַסּוּדוֹת, לְדַעַת סֵתֵר (סוד של כל) כָּל
 הַנְּסִימוֹת, יְהוֹ"ה אֱלֹהִים שֵׁם
 מְלָא, וְהַכֵּל אֶתְּךָ. אַתָּה הָרְאָתָּ